

Dosarul nr. 2ra-181/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central (jud. S. Dimitriu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, A. Minciuna, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 împotriva lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei suplimentare din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse din lipsă de temei apelul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 mun. Chișinău, în proces de insolvență, la care s-a alăturat Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, și apelul declarat de către Alexandr Cevîcelov împotriva hotărârii din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 9 decembrie 2016, SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 2 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit contractului de livrare a energiei termice în apa caldă nr. 6002 din 7 iunie 2006 încheiat între SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 2, ultimul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Astfel, din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 12 octombrie 2016 datoria ÎMGFL nr. 2 la consumul de energie termică constituie suma de 31047242,50 lei, devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”.

În urma consumului de energie termică, ÎMGFL nr. 2 a prestat la rândul său servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică la toți

proprietarii, chiriașii, locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile a blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat, astfel că au obligația de a achita în termen contravaloarea serviciilor, conform facturilor (chitanțelor) primite.

ÎMGFL nr. 2 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat în judecată pârâții pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 52552,78 lei, acumulată pentru perioada de până la 31 august 2016, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată.

Cu referire la prevederile art. 73 CPC și art. 599 alin. (1) Cod civil, a menționat că pentru a evita ca la scadență debitorul să apară insolubil, legea acordă creditorilor anumite mijloace de conservare a patrimoniului debitorului lor, care constau în preîntâmpinarea pierderii unui drept subiectiv din patrimoniul debitorului. Una din astfel de măsuri este acțiunea oblică, care în esență are ca scop conservarea patrimoniului sau a unei părți din patrimoniul debitorului.

Prin urmare, SA „Termoelectrica” este în drept de a-și exercita dreptul de a se adresa în instanța de judecată cu acțiune în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane prin acțiunea oblică, întrunind toate condițiile prevăzute în art. 589-599 Cod civil, or, are un interes legitim de a conserva creanța ÎMGFL nr. 2 la consumul de energie termică.

A indicat că potrivit informației din Extrasul contului personal nr. 241054, pârâții sunt chiriașii și locatarii apartamentului nr. XXXXX din XXXXX, iar în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 2 pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volumul deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Potrivit informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale pentru apartamentul XXXXX din XXXXX, în perioada de până la 31 august 2016, pârâții au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 52552,78 lei.

Având în vedere prevederile art. 25 alin. (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, a obiectat că în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat un contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

Cu referire la prevederile art. 512 alin. (1), 514, 572 Cod civil, a remarcat că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, proprietarului, locatarului apartamentului.

A relatat că pârâții au negat în totalitate obligațiile de plată, deși au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată și reclamației despre riscul de a fi acționați în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, pârâții nu au întreprins nicio acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 599-601 Cod civil, art. 512, 514, 530, 572, 602, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice

de gospodărire comunală, art. 51 din Legea cu privire la locuințe, art. 9, 28, 70 alin. (1), 73, 166, 167, 174-177, 248 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco în beneficiul ÎMGFL nr. 2 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 52552,78 lei acumulată în perioada de până la 31 august 2016, precum și încasarea în mod solidar din contul lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat în sumă de 1576,58 lei.

Prin hotărârea din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost admisă parțial acțiunea.

A fost încasată din contul lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco, în mod solidar, în beneficiul ÎMGFL nr. 2 suma de 23440,17 lei cu titlu de datorie la plata serviciilor de furnizare a energiei termice (formată în perioada decembrie 2013 – august 2016 inclusiv).

A fost încasată din contul lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco, în mod solidar, în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 703,20 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca fiind prescrisă.

Prin încheierea din 27 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost corectată eroarea materială evidentă din cuprinsul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central pronunțată la data de 18 septembrie 2017 și anume, a fost substituită sintagma referitor la data pronunțării: 13 martie 2017 cu sintagma corectă ce ține de data pronunțării 18 septembrie 2017.

Prin decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse din lipsă de temei apelurile declarate de ÎMGFL nr. 2 și Alexandr Cevîcelov și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, cauza a fost ridicată de la examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2018, și remisă la Curtea de Apel Chișinău în vederea emiterii unei decizii suplimentare pe marginea cererii SA „Termoelectrica” de alăturare la apelul declarat de ÎMGFL nr. 2 împotriva hotărârii din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, precum și pe marginea cererii de apel declarate de Elena Sajina și Irina Volcenco împotriva hotărârii din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central.

Prin decizia suplimentară din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse, din lipsă de temei, apelul declarat de ÎMGFL nr. 2, în proces de insolvență, la care s-a alăturat SA „Termoelectrica”, și apelul declarat de către Alexandr Cevîcelov, în temeiul art. 62 alin. (4) CPC, în interesele coparticipanților Elena Sajina și Irina Volcenco împotriva hotărârii din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central.

Prin încheierea din 14 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul Elenei Sajina, lui Alexandr Cevîcelov și Irinei Volcenco împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost considerat inadmisibil.

La 29 noiembrie 2018, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco au declarat recurs împotriva deciziei suplimentare a instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate, cu remiterea cauzei spre o nouă examinare la instanța de apel.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia suplimentară din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, considerând-o ilegală și nefondată, care încalcă legislația internă și normele generale ale dreptului internațional, inclusiv prevederile art. 8 și 10 ale Declarației Universale a Drepturilor Omului, pct. 1 al art. 14 a Pactului internațional privind drepturile civile și politice și pct. 1 al art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Au considerat că Curtea Supremă de Justiție, la soluționarea chestiunii admisibilității recursului împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin încheierea emisă la 25 iulie 2018, a ignorat prevederile Codului de procedură civilă și a depășit împuternicirile sale, dispunând ridicarea cauzei de la examinare și trimitând la Curtea de Apel Chișinău pentru emiterea deciziei suplimentare, astfel fiind încălcat dreptul lor la un proces echitabil și la un tribunal imparțial.

Au mai menționat că la întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, au fost comise mai multe nereguli și ilegalități. Astfel, în procesul-verbal lipsește o oarecare mențiune referitor la examinarea de către instanța de apel a apelului declarat de către ÎMGFL nr. 2; în procesul-verbal se conțin contradicții privind demersurile depuse de părți.

Prin urmare, la emiterea deciziei suplimentare din 11 octombrie 2018 instanța de apel a încălcat normele de drept procedural și material.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Sajina, Alexandr

Cevîcelov și Irina Volcenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu